

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Ličkovej a členiek senátu JUDr. Anny Markovej a JUDr. Anny Petruľákovvej, v právnej veci žalobcu: **A.** so sídlom v M., IČO: X, zast. JUDr. J.K., advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie M., proti žalovanému: **JUDr. S.G.**, Š., správkyňa konkurznej podstaty úpadcu P. so sídlom v M., IČO: X, o **vylúčenie veci z konkurznej podstaty**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 15. júla 2009, č. k. 17Cb/705/2001-353, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 15. júla 2009, č. k. 17Cb/705/2001-353 **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 15. júla 2009, č. k. 17Cb/705/2001-353 žalobu o vylúčenie veci z konkurznej podstaty podanú žalobcom zamietol a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca sa pôvodne podanou

žalobou z 25. júla 2001 domáhal určenia, že nehnuteľnosti uvedené v znaleckom posudku súdneho znalca Ing. M. z 1. júla 2001 a nezapísané na liste vlastníctva pod bodom 4.7.4 Budova časť I. – administratíva na č. KN X. ME – II, 4.8 Sklad PHN ME – I na č. KN X., 4.9.17 Kravín na č. KN X. M., 4.10.3. Dielne na č. KN X., 4.10.4 Dielne na č. KN X., 4.10.7. Kôľňa – sklad UH na č. KN X., 4.10.8 Dielňa UDH na č. KN X., 4.10.9. Hala časť III (dielne MR – II) na č. KN X. č.4.10.10 Hala časť II (dielne ME II) na č. KN X. 4.10.14 dielne – sklad A na č. KN X., 4.10.15 Dielne – sklad B na č. KN X., 4.10.16 Dielne – sklad C na č. KN X., 4.10.17 Dielne – sklad D na č. KN X., 4.10.21, Sklad – dielne A 1 na č. KN X. 4.10.22 sklad – dielne A2 na č. KN X., 4.10.23 Sklad – dielňa B na č. KN X., 4.10.24 sklad – dielne C na č. KN X., 4.10.25 garáž – prístrešok na č. KN X. a 4.10.26 garáže – prístrešok na č. KN X. sa vylučujú zo súpisu majetku patriaceho do konkurznej podstaty úpadcu P.. Žalobca podaním z 12. decembra 2001 rozšíril žalobu o vylúčenie ďalších nehnuteľností. Opodstatnenosť svojho uplatneného práva žalobca osvedčoval predložením Zmluvy o prevode majetkových dielov oprávnených osôb podľa zák. č. 42/1992 Zb. z 15. novembra 1996, zmluvy o vydaní vyrovnacích podielov oprávnených osôb podľa § 233 Obchodného zákonníka z 29. novembra 1996, ako aj uznesením členskej schôdze prevodu P. z 13. novembra 1995 o súhlase s vydaním majetkových podielov oprávnených osobám.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Návrh na vyhlásenie konkurzu úpadcu P. bol podaný K. 2. apríla 1996. S poukazom na ust. § 4b zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovaní má žalovaný zato, sú preto Zmluvy predložené žalobcom v zmysle § 39 OZ neplatné. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, výpoveďami svedkov, výpisom z obchodného registra a tieto vyhodnotil nasledovne:

Zmluva o prevode majetkových podielov oprávnených osôb z 15. novembra 1996 (uzatvorená podľa zák. č. 42/92 Zb.). Predmetom tejto zmluvy je prevod z P. majetkových podielov oprávnených osôb – členov družstva a oprávnených osôb – nečlenov družstva vydaných prevodcom oprávneným osobám a zo strany nadobúdateľa a A. ich prevzatie do svojho majetku s cieľom ich užívania a zhodnocovania. Zmluvu za prevodcu podpísal M. M., označený ako podpredseda družstva a L. R. ako člen predstavenstva P..

Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že predsedom družstva od 14. októbra 1996 bol J. O. a podpredsedom družstva bola A. F.. V čase podpisovania predmetnej zmluvy však M. M.

ako podpredsedovi družstva a L. R. ako členovi predstavenstva, členstvo v predstavenstve P. zaniklo 13. októbra 1996, v dôsledku čoho neboli oprávnení vykonávať žiadne úkony právne za P.. Z výpisu z obchodného družstva A. vyplýva, že podpredsedom A. od 25. septembra 1995 bol M. M., ako aj L. R.. Preto súd prvého stupňa považoval zmluvu z 15. novembra 1996 o prevode podielov za absolútne neplatnú od počiatku, pretože ju uzatvorili za P. osoby neoprávnené.

Zmluva o vydaní vyrovnacích podielov oprávneným osobám z 29. novembra 1996 je obsahovo identická so zmluvou o prevode majetkových podielov, pričom z čl. VII cit. zmluvy bod 3 vyplýva, že zmluva uzatvorená 15. novembra 1996 je obomi stranami považovaná za neplatnú z dôvodu nesprávneho postupu pri výdaji podielov P. a nebola uzatvorená v súlade s platným Obch. zák. Ďalej súd prvého stupňa skúmal Zápisnicu z členskej schôdze P. z 13. novembra 1995. Z uznesenia tejto schôdze vyplýva mimo iného, že členská schôdza súhlasí s vydaním majetkových podielov oprávneným osobám na základe ich žiadosti.

Žalobca v priebehu konania potvrdil, že nedisponuje so žiadnou dohodou uzatvorenou medzi P. a oprávnenými osobami o vydaní vyrovnacích podielov, ako ani so žiadosťami o vydanie vyrovnacích podielov. Súd konštatoval, že uznesením členskej schôdze z 13. novembra 1995 bol vydaný iba súhlas s vydaním majetkových podielov oprávneným osobám, teda k dohode o zániku členstva podľa § 231 Obch. zák. nedošlo.

Z následne čiastočne predložených dohôd o rozviazaní pracovného a členského pomeru, ako aj čiastočne predložených prihlášok žalobcom vyplýva, že tieto boli uzatvorené 3. novembra 1995, teda s totožným dátum.

Z registrového spisu Okresného súdu Košice I. sp. zn.: Dr 1099/V súd prvého stupňa zistil, že A. boli založené 24. augusta 1995 a vznikli 25. septembra 1995 so základným imaním 55 000,00 Sk, pričom členskú základňu tvorilo 11 členov. Základné imanie bolo zvýšené až 20. decembra 2005 na 1 180 000,00 Sk, preto A. koncom roku 1996 ani do konca februára 1997 nemohlo mať 236 členov, a preto ani majetkové podiely nemohli byť vložené do A., čo vyvracia tvrdenie žalobcu.

Z dokazovania vyplynulo, že žalovaný ako SKP do súpisu podstaty úpadcu P. zahrnul sporné nehnuteľnosti, ktoré neboli vlastnícky podložené, pričom však z účtovných dokladov P.

neboli vyňaté.

Zmluva o vydaní vyrovnacích podielov oprávnených osôb z 29. novembra 1996 nie je právnym úkonom, s ktorým zákon spája vznik vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, navyiac vyrovnacie podiely môže nadobúdať len osoba, ktorej členstvo v družstve zaniklo. Vyplatenie vyrovnacieho podielu však zákon ani stanovy vo forme veci nepripúšťali. Rovnako z obsahu zmluvy nie je zrejmé (absentuje jej určitosť a zrozumiteľnosť), ktorá nehnuteľnosť (časť) zodpovedá vyrovnaciemu podielu daného člena.

Súd prvého stupňa preto žalobu zamietol zastávajúc názor, že SKP správne nehnuteľnosť do súpisu konkurznej podstaty úpadcu zaradil.

O trovách konania súd I. stupňa rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý považuje vykonané dokazovanie za nedostatočné, čo má za následok nesprávne posúdenie veci a preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil resp. zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel z týchto dôvodov:

Prvostupňový súd nesprávne postupoval pri rozšírení žaloby žalobcu, ustanovenie § 4b zák. č. 328/1991 Zb. nemožno aplikovať, keďže konkurzné konanie bolo začaté 2. apríla 1996 a vyhlásené 16 mája 1997, pričom dohodovacie konanie bolo skončené 2. apríla 1997.

ČL rozhodla 13. novembra 1995 o vydaní majetkových podielov pred podaním návrhu na konkurz. Uznesenie ČL je záväzné a platné, voči ktorému nikto nepodal námietky. Prevod majetkových podielov bol vložený do majetku žalobcu.

Súd neskúmal, prečo JUDr. Č. pojal veci, ktoré sú predmetom tohto sporu, do konkurznej podstaty.

Žalovaný sa písomne vyjadril k odvolaniu žalobcu a uviedol, že prvostupňový súd v rozsudku sa v celom rozsahu vyrovnal s predmetom veci a tvrdeniami žalobcu. Žalovaný trvá na všetkých písomných podaniach a ústnych vyjadreniach v predmetnej veci a žiadal, aby odvolací súd odvolanie žalobcu zamietol a napadnutý rozsudok potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie žalobcu v zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k názoru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Žalobca v odvolaní namieta nedostatočne zistený skutkový stav veci, keďže neboli vykonané dôkazy ním navrhované.

Odvolací súd poukazuje na zápisnicu z pojednávania z 24. júna 2009 č. k. 17Cb/705/2001-351 z obsahu ktorej vyplýva, že prítomní účastníci (právny zástupca žalobcu bol osobne prítomný) konania po doručení zo strany súdu, podľa § 120 ods. 4 O. s. p. prehlasujú do zápisnice súdu, že nemajú žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, a preto súd dokazovanie skončil.

Žalobca v odvolaní poukázal na ust. § 4b ZKV, účinného od 1. februára 1998, ktoré v danej veci nemožno použiť.

Prvostupňový súd vyslovil právny úkon zmluvu z 15. novembra 1996 za neplatnú z dôvodu, že túto nepodpísali osoby oprávnené konať za P. a zmluvu z 29. novembra 1996 pre jej neurčitosť a nezrozumiteľnosť. S týmto názorom súdu I. stupňa sa stotožnil odvolací súd rovnako, ako aj zo záverom o výške základného imania žalobcu pri jeho vzniku a osvojil i závery prvostupňového súdu týkajúce sa počtu členov žalobcu pri jeho vzniku. Rovnako sa stotožnil s vyhodnotením zápisnice členskej schôdze P. súdom prvého stupňa. Dôvody uvedené žalobcom v odvolaní opakujú jeho tvrdenia, ktorými dôvodil v priebehu celého konania na súde prvého stupňa tieto ničím novým nepredložil, a preto odvolací súd tieto považuje za nedôvodné. Prvostupňový súd vykonal rozsiahle dokazovanie, z ktorého vyvodil vecne a právne správne závery, s ktorými sa odvolací súd stotožnil, a preto v súlade s ust. § 219 O. s. p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa pre jeho vecnú správnosť potvrdil.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a to podľa úspechu účastníkov v konaní.

Keďže úspešnej účastníčke – žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd jej ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 31. augusta 2010

JUDr. Darina L i č k o v á, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková